

הלכות בציעת הפת קמח

ק"ט

הסעודה או בתוך הסעודה כשהיא באה לקנות ולתענוג פו ואין להחמיר וליקח קצת פירות מן העיסה ולברך עליהם כי היא ברכה לבטלה אם אוכל גם העיסה סו ואפי' מיני עיסה שבלילתם רכה מאד ונטננו במשקה שאין עליהם תורת לחם כלל אפילו כשאוכלים מהם שיעור קביעות סעודה אעפ"כ נפטרים בברכת הפת כשבאים בתוך הסעודה למזון ולשובע כמו שנפטרים כל מעשה קדרה שבאים לחבשיל ולמזון (אבל אם אוכלם לקנות ולתענוג צריך לברך כמו לחמניות וכיוצא בה) (סידור) :

מן אבל כל דבר שבלילתה עכה לגמרי שיש עליו תורת לחם בשעת לישה פת ו"א שאפי' ריככו במים ועשאו סופגנין ובשלו במי' או מיננו במשקה לא נתבטלה תורת לחם ממנו לענין המוציא ובהמ"ז כמו שלא נתבטלה ממנו לענין חלה ואם אוכלו בתוך הסעודה נפטר בברכת הפת כמו שאר לחם גמור ואפי' אוכלו לקנות ולתענוג בלכד ספ וי"א שנתבטל ממנו תורת לחם ע"י בישול או מינון ואפילו אוכל ממנו שיעור קביעות סעודה אינו מברך אלא במ"מ ומעין ג' ו' ואפי' אם הוא בענין שקרוי לחם לענין חלה כגון שבשעת לישה לא היה בדעתו לבשלו או למננו ואחר כך נמלך שהוא חייב בחלה לפי שבחלה הכל הולך אחר גלגל הקמח במים שאו חל חייב חלה ולפיכך כשהיתה עליו תורת לחם בשעת לישה שהיתה בלילתה עכה מיר זול עליו חייב חלה ושוב לא נפקע ממנו ע"י בישול ומינון אבל לענין המוציא ובהמ"ז הכל הולך אחר האפי' כשנעש' ראוי לאכילה וכל שלא נאפה בתנור או במחבת בלי משקה אינו קרוי לחם לא ואם אכלו בתוך הסעודה לקנות ולתענוג אינו נפטר בברכת הפת כג' וירא שמים יוצא ידי שניהם ולא יאכלנו אלא בתוך הסעודה למזון ולשובע נג אבל המנהג להקל כסברא אחרונה (כי כן עיקר) :

ססק של פורס) ויש להחמיר שלא לאכול כי אם בתוך הסעודה של לחם גמור ואפי' הוא ממולאט כל שאינם ממולאט בפירות וכיוצא בהם אלא נכניס ומטוננת בתחילת שקורין (פלאדיון) או ככז ומטוננת בשומן :

מן ואף לסברא הראשונה נד י"א שא"צ לברך המוציא ובהמ"ז אלא כשאוכל שיעור קביעות סעודה שאל"כ די בברכת במ"מ ומעין ג' כמו לפת הבאה בכיסנין שהוא ג"כ לחם גמור לחלה ואעפ"כ כיון שאין דרכם של בני אדם לקבוע עליה אין מברכין עליה המוציא ובהמ"ז אף על מיני מינון ג"כ אין דרך לקבוע סעודה עליהם (ולפי דבריהם אף לסברא הראשונה צריך לברך עליהם במ"מ בתוך הסעודה אם אוכל מהם מעט לקנות ולתענוג) וי"ח נה (ואומרים שאינם הוסיף) לפת הבאה בכיסנין שהיא ג"כ לחם גמור לדברי האומרים שהיא פת שנילושה במשקין או מי פירות אבל מיני מינון שבשעת לישתם היו לחם גמור לא נפקע מהם שם לחם גמור ע"י מינון או בישול לענין המוציא ובהמ"ז כמו שלא נפקע מהם לענין חלה לסברא הראשונה ע אבל לדברי האומרים שפת הבאה בכיסנין היא פת גמורה שנילושה במים לבר אלא שאח"כ מילא אותה דבש או במיני פירות או עשה ממנה עוגות דקות יבשות וכוססין אותו לתיאבון ואף שבשעת לישה היה לחם גמור וגם נאפו בתנור כלחם גמור אעפ"כ אין מברכין עליהם המוציא ובהמ"ז הואיל ואין דרך רוב בני אדם לקבוע עליהם ב"ש עיסה שנילושה במים ואח"כ בישלה או מיננה במשקה או בדבש שבדאי המינון בדבש אינו גרוע ממילוי בדבש האפויה בתנור שמבטלו מתורת לחם גמור שהרי המילוי אינו אלא בפנים ובמינון כל העיסה היא שרויה בדבש ובלועה ממנו בכולה וגם לא נאפית בתנור כלל וכבר נחבאר למעלה שכן הדין יש להקל בר"ס וכל שכן כאן שהמנהג להקל בכל ענין : וכל

פו של"ס מ"א
ספ ס"ק כ"ב
פו של"ס ולא
כמ"ו סק"י
ממ"ל

סח ר"ס טור

פז ר"ס רמב"ן

ס"ז סק"י
מ"א סק"ב

נ"א מ"א סק"ב
נ"א כש"ס

נ"ב ש"ס סק"י

נ"ג רמ"א שס

נ"ד פ"ו מק"י

נ"ה רמ"א סק"י
ש"ס

נ"ו (פ' אה"פ
דבאמת זכ אינו

אלא דלפ"ד

רמ"א וסייעטו

דס"ל דמ"י

נ"ז ש"ס למ"ד

פ"כ זכ אינו

אלא לכרענ"ס

(וסייעטו)

י"ז זו וכל זה כשיש תאר לחם על העיסה אחר השינון נ"ס שם שנתבשל
 נ"ס שנתבשל בכתב *אלא שהי' שם מעט מים שנתבשל
 בהם בשעת אפייתה או מעט משקה שנמגנה בהם בשעת
 אפיית' כמו פשטיר"א ופלארין וקרעפלי"ך אלא שפשטירא
 ופלארין שהן ממולאות בבשר וגבינה י"א שהן פת הבאה
 בכיסנין אפי' אם נאפו בתנור ואין מברכים עליה' המוציא
 ובהם"ז בלא קביעות סעודה לד"ה ואם ק אוכלן בתוך
 הסעודה נפטרות בברכת הפת אפילו הן ממוגנות מפני
 שהן באין לתבשיל ולמזון ולא לקנוח ותענוג כיון שהן
 ממולאים בבשר וגבינה ולא בפירות אבל מיני עיסה
 שנתבשלו בקדרה (כמו ורימולי"ך בל"א שקורין בארצנו
 לאקשי"ן וכן קרעפלי"ך במקומות שאין אופים אותן כלל
 במחבת שיש בה משקה אלא מבשלים אותן תחלה
 ואחר כך מטגנין אותן) אין עליהם תאר לחם כלל ואין
 להחמיר בהם כלל שלא לאכלם בלא המוציא ובהם"ז
 אפילו בקביעות סעודה ואפילו הן חתיכות גדולות שיש
 בכל א' כזית ויותר :

זו דמ"א סעי' ג'
 נ"ס עכ"ל
 נ"ס סעי' ג'
 ר"ן מ"א
 1234567
 נ"ס סעי' ג'
 נ"ס סעי' ג'

ק מ"א סעי' ג'
 1234567

נ"ס סעי' ג'

נ"ס סעי' ג'

לפוך קדרה שנמג' כחכם סתם שומן סוף ע"ס החלב (שקורין סמטענ"י) ס"ז כמין ביסול גמור ומכר
 נ"ס ומעין ג' לעולם וכן אם סגסג באלפס או קדרה כחמלס סתם כעין ביסול במים חם על פי שאלת
 כך סין מסס כחמלס :

י"ח בר"א בעיסה שנתבשלה ק"א אבל לחם גמור שנתבשל לא נתבטל מתורת
 לחם ע"י ביסול אפי' לסברא האחרונה ואפי' ע"י שינון מברכים עליה המוציא
 ובהם"ז אפי' בלא קביעות סעודה ואפי' אם נימוח בביסול ולא נשאר מכל
 פרוסה אלא כזית ק"א אבל פרוסה פחותה מכזית בין
 ונחלקה בביסול בין שהיתה פחותה מכזית קודם שנתבשלה
 יצאה מתורת לחם ע"י ביסול לענין ברכה ק"א אפי' אם
 נראה שיש בה תאר לחם קד שכיון שנתבשל אינו חשוב
 תאר לחם ומכרך במ"מ ומעין ג' אפי' אם אוכל שיעור
 קביעות סעודה מפירורי' פחותים מכזית ואפי' נדבקו קס ע"י
 הביסול ויש בהם עתה כזית ויותר בכל חתיכה אלא שקודם
 הביסול לא היה בכל א' בפ"ע כזית קו (ח) והוא שנתבשלו

ק"א כריס"א ס"ס
 נ"ס

ק"א סעי' ג'
 נ"ס סעי' ג'
 1234567

ק"א סעי' ג'
 נ"ס סעי' ג'

ק"א סעי' ג'
 נ"ס סעי' ג'

ק"א סעי' ג'
 נ"ס סעי' ג'

ק"א סעי' ג'
 נ"ס סעי' ג'

ק"א סעי' ג'
 נ"ס סעי' ג'

ק"א סעי' ג'
 נ"ס סעי' ג'

בכלי ראשון ק"א אבל אם הניחם בקערה ועירה עליהם מכלי ראשון תלוי במחלוקת
 שנחלקו בעירוי אם מבשל בכלי ראשון אם לאו לכן יש למנוע שלא לאכלם כ"א
 בתוך הסעודה אם נראה שיש עליהם תאר לחם דהיינו שניכר וידוע שהוא
 לחם אבל אם הלך מהם תאר הלחם על ידי העירוי ק"א ואפי' פירורים השרויים
 במים צוננים שהלך מהם תואר הלחם על ידי שרייה זו מברך עליהם במ"מ
 ומעין ג' אפילו אם אוכל שיעור קביעות סעודה שכבר נתבטלו ויצאו
 מתורת לחם לגמרי כיון שאין כזית בכל א' וגם לא תאר לחם וכל שהמים
 מתלבנים מחמת הפירורים כבר הלך מהם תאר הלחם ק"א וה"ה לחתיכות פת
 שמייבשין

קונטרס אחרון

(ז) והבישול כנון כו' מ"א (ל"א חל"ל שזה אינו לפי משמעות הכוונ' ומרדכי וס"ע ורמ"א
 דלא הקילו אלא בלאקשי"ן לפי שהן דקין יותר מ"מ יש לסמוך בזה על הכרע
 ספ"ג והג"מ שבכ"י וכ"מ בר"ן כיון דבלא"ה לא קי"ל כר"ה נס' נחלה כמ"ס סמ"א דלא
 כס"ך וכן נדון דחמלקים על ר"ה המס הכנים ונחמלי' :

(ח) והוא שנתבשלו כו' זה"ג מרדכי וע' במרדכי נפ' כירס בשם רמ"ס להחמיר אפילו
 בל"ס משום הסכון ידיעתו וי"ל שהוא משום שנתבשלו וסקילה וחמלה כמ"ס סמ"א
 שם אכל אין להחמיר כ"כ בספק נרכס שיהא דרכן עמ"א ס"י רמ"ז :